

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Proprietar: MITROPOLIA ROMÂNĂ UNITĂ din BLAJ

Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR

Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Moștenitorul Tronului

Este Măria Sa Marele Voevod Mihai. S'a născut într-o țară cu umbre de voevodi viteji și legendari. Și el, copilul de crai, a apărut pe platourile ei ca un Făt-Frumos de pe alt tărâm, cu nume de arhanghel coborât din cer. Din leagăn un neam l-a crescut în desmierdările și măngâierile lui.

Născut pentru a fi rege, pentru a cărmui o țară și un popor, din fragedă pruncie el a primit totul pentru a înțelege naștinea peste care avea să domnească.

A trăit între fiii neamului său. A muncit alături de ei la școală, în câmp, la plug și în uzină.

Cărturari și dascăli iscusiti l-au făcut să înțeleagă și înțelegă slova și învătătura cărții. L-au depănat pe dinaintea ochilor minții, în cuvinte înțelepte, icoane din trecutul nostru de suferință și vitejie și l-au sădit în suflet dragostea de ogor și vitejia străbunilor.

De mic a străbătut țara pe care avea să moștenească și s'a legat de fiecare colț al ei.

Ochii lui de copil mirat s'au oprit cu înduioșare asupra trupurilor pietroase și epădate de muncă ale plugarilor de pe brașe și a înțeles greul și asprimea muncii lucrătorului din fabrică și uzine. În drumurile lui a poposit de multe ori și la ușă de bordei de om sărac. S'a oprit și acolo și a înțeles. L-a înțeles și l-a îndrăgit pe toți deodată cu necazurile și bucuriile vieții lor.

Sufletul lui curat s'a pătruns de curățenia datinilor și obiceiurilor noastre, de frumusețea și nevinovăția cântecelor și horelor noastre. S'a prins în hore alături de fiicății neamului său, le-a îndrăgit jocurile și portul și le-a păstrat în tainele sufletului, frumusețea plină de sălbăteci și vijelioasă durere a doinei lor.

A pășit și granițele ca sol regesc la vite neamuri și pretutindena a fost învăluit de dragoste și admirație. Și cum un rege trebuie să fie și un oștean de seamă, întâiul oștean al țării, când a împlinit 16 ani, din mâna înțeleptului său părinte și-a primit comanda celui dintâi pluton. S'a înfrățit cu armata.

Asi Măria Sa Marele Voevod pășește în al 18-lea an al vieții, la 25 Octomorie și-a sărbătorit ziua nașterii, iar, de ziua Sfînșilor Arhangheli, ziua numelui. O țară întreagă îl privește cu mândrie și nădejde, și învăluit cu dragostea și încrederea sa.

Sentința dela Viena

Cu inimele încleștate și pline de durere am ascultat, mai întâi la radio și apoi am citit-o și în ziare, nedreapta sentință dela Viena.

Germania și Italia au arătat, ce va să zică dreptatea nemțească și italiană, și pe biata Cehoslovacie au mai clopărit-o odată, luându-i din teritoriu încă 799 comune cu o populație de 1.000.000 locuitori, dintre cari peste 300.000 slovaci.

Cehoslovacia, care avea, înainte de conferința dela München, 144.000 km. pătrați cu 15.300.000 locuitori, a scăzut deci la 100.000 km. pătrați și la 10.500.000 locuitori, pierzând cu totul 44.000 km. pătrați și 4.500.000 locuitori.

Ziarele germane spun că sentința dela Viena este dreaptă, fiindcă Ungaria a trebuit să abdică odată pentru totdeauna de granițele ei istorice, iar Cehoslovacia de atâtea călferate și orașe înfloritoare.

Dar ziarele germane n'au dreptate. Ungaria n'a avut drept să stăpânească nici odată pe slovacii din fosta Ungarie, pentru că fiecare popor are dreptul de a se stăpâni el însuși. Aceasta este dreptatea cerească, aceasta a spus-o Wilson în 1918 și tot aceasta au spus-o și atotputernicii Hitler și Mussolini de atâtea ori până bine de curând. Așadar Ungariei i-s'a luat în 1918 cu tot dreptul teritoriul slovac, care după dreptate n'a putut fi al ei nici odată și pe care l-a stăpânit numai cu dreptul pumnului. Că l-s'a luat și puțin teritoriu unguresc, recunoaștem, iar la acesta are drept fără îndoială.

Ziarele italiene adaugă că sentința dela Viena s'a adus în baza statisticii maghiare din 1910, așadar s'a făcut dreptate. Să facă bine însă ziarele italiene și să studieze puțin și atunci se vor convinge că o statistică mai mincinoasă decât cea ungurească n'a existat de când e lumea. În 1910 au fost declarați unguri toți jidanii, toți slovacii, toți rutenii toți românii și toți germanii cari știau ceva ungurește. Ei bine, în orașele Košice și Uzhorod, cari îi revin acum Ungariei, jumătate din populație erau jidani, în 1910 deci unguri. Acești jidani însă astăzi se feresc ca de dracu de Ungaria și fug mâncând pământul de trupele ungare ce ocupă Slovacia.

Ziarele ungurești se bucură că teritoriile acestea revin iarăși Ungariei, căreia își au de a mulțumi civilizația. E o curată obrăznicie ceace susțin ziarele ungurești. Toți celce cunosc Ungaria veche, știu că cele mai delăsate ținuturi ale Ungariei au fost tocmai ținuturile slovace și rutene. Cehoslovacia în schimb a ridicat aceste ținuturi atât de mult încât abia se mai pot cunoaște. În deosebi Uzhorod, care

era aproape numai un sat pe vremea ungară, cu numele de Ungvár, este astăzi un oraș frumos și înfloritor.

Cu același drept, cu care au cerut ungurii Uzhorodul și Cosice, puteau cere și Flume dela Italiani. Că nici în cele două orașe slovace nu sunt mai mulți unguri decât în Flume. Pentru ce nu li-i dă deci înapoi dl Mussolini și Flume?

De acum Ungaria îl va putea maghiariza în dragă voie pe bieții slovaci și ruteni; dintre ei își va alege oamenii mari ca pe Kossuth, Munkácsi, Reviczky, Czuczor, Madách. De aici înainte va avea preoți destui, tot dintre slovaci, ca pe Prohászka, Csernoch, Novak, și atâtea alții cum a avut atâtea sute de ani, că ungurilor nu le prea place viața preoțească; vor putea maghiariza mai departe și pe bieții ruteni, cântându-le ungurește în bisericile greco-catolice.

Să nu-și uite însă germanii, Italianii și ungurii, mai bine, zis dnii Hitler, Mussolini și Horthy, de dumnezeiasca poruncă: „ce ție nu-ți place, altuia nu face!“ Cât de rău le-a căzut germanilor și ungurilor în 1918, când li-s'a dictat pacea cea rușinoasă! Oare bieților cehoslovaci cum le-o fi căzut această a treia clopărire, atât de nedreaptă?

Și, ce mai știți, vremurile se mai pot încă schimba!

Azi-măne, ungurii vor cere Oradea, Satu Mare și Aradul, ba, se spune, chiar și Săculemea. Cu noi însă nu vor putea isprăvi atât de ușor, pentru că noi nu le vom da, de bună voie, nici un sat, nici o palmă de loc. Ceace vor cere, își vor lua, dacă vor putea, cu armele. Noi nu ne vom lăsa ademenți nici de germani, nici de Italiani, nici de altcineva, ci vom împlini ceace a spus poezul:

„Murim mai bine-n luple, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi țarași în vechiul nost pământ“.

Sărbătorirea I. P. S. Valeriu Traian Frențiu, episcopul Orăzii. În anul acesta P. S. Dr. Traian Frențiu episcopul unit al Orăzii Mari a împlinit 25 de ani de episcopat și 40 de preoție. Din acest prilej a fost sărbătorit de credincioșii săi în mai multe localități din cuprinsul eparhiei. Belușul acest vechi centru de cultură românească l-a sărbătorit pe marele arhieru duminica trecută. Serbarea a început la biserică unde I. P. S. a fost condus de credincioșii săi și au continuat la reședință, cu același fast ca și la început. În aceeași zi în cinstea marelui sărbătorit a avut loc un festival dat de cele două licee ale Belușului.

III. Cumpătul

Trăia înainte cu 40 de ani un călugăr foarte cucernic cu numele Francisc de Paula, care a făcut o mulțime de minuni și de aceea biserica l-a și ridicat la cea mai înaltă vrednicie care i-se poate da unui om, la vrednicia de sfânt. El era din Calabria, dar locuia într-o peșteră din jurul orașului Napoli (Italia). Auzind regele Ludovic al unsprezecelea al Franței despre minunile săvârșite de acest sfânt și simțindu-se foarte bolnav, l-a rugat pe Papa să-l trimită la el ca să-l vindece. Sfântul a ascultat de Papa și s'a dus. Indatăce a fost dus înaintea regelui, a început să-i vorbească despre viața cealaltă și să-l înduplece la pocăință și la îndreptarea vieții. Totdeodată îi spuse înainte, că zadarnic se leagă așa de mult de viața aceasta, Dumnezeu nu-l va vindeca și deci va muri în curând. Regele a rămas foarte îngândurat, iar a doua zi l-a chemat din nou la patul său și l-a întrebat, ce să facă, pentruca să se poată mântui. Sfântul l-a statuit să se spovedească cât mai des, să se cuminece zilnic și să dea milostenie. Regele l-a ascultat și după câteva săptămâni muri în brațele sfântului în anul 1483. Înainte de moarte regele a voit să-l răsplătească pe sfânt într'un mod oarecare, i-a dăruit deci o statuie de aur a Preacuratei, care prețuia cel puțin 100 de mii de franci aur. Sfântul însă n'a primit statua, ci a răspuns: »Eu nu mă închin nici aurului nici argintului, ci numai Preacuratei; și pentruca să mi-o pot mai bine închipui înaintea mea, îmi ajunge o icoană de hârtie a Ei».

Sfântul Francisc de Paula s'a îndestulit așadar și cu o icoană de hârtie a Preacuratei, cu toatăce putea să aibă una de aur, pentruca bine știa, că aceeaș slujbă i-o face și una și alta. La ce să primească deci aurul, când cu acela nu putea hrăni atâția săraci! El a fost deci cumpătat, nu s'a folosit de plăcerile pământești, numai întru atâta, întrucât îi erau de lipsă pentru susținerea vieții și pentru ajungerea la fericirea veșnică. Și într'aceasta stă virtutea cumpătului.

În urma păcatului strămoșesc însă omul este plin de pofta de a gusta până în fund toate plăcerile lumii acesteia. De aceea se nasc în noi atâtea poște trupești, cari de cari mai primejdioase pentru mântuirea sufletului. Dar nu numai mâncările, beuturile și plăcerile trupești le dorim noi, ci și cinstea, veselia și alte plăceri. Zădarnic sfătuește apostolul Pavel: »*Având de mâncare și îmbrăcăminte, cu acestea îndestulați să fim*» (I. Timoteiu 6, 8), că noi nu-l prea ascultăm, ci suntem asemenea muștelor, cari, cât ce simțesc dulceața, se îmbulzesc cu sutele ca s'o soarbă, și astfel ne asemănăm cu dobitoacele, dupăcum zice psalmistul David: »*Și omul în cinste fiind n'a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte și s'a asemănat lor*» (48, 13).

Ce minunată pildă de cumpătare ne dă sf. Ioan Botezătorul! »Ioan era îmbrăcat cu veșmânt de păr de cămilă, avea cingătoare de piele împrejurul mijlocului și mânca lăcuste și miere sălbatecă» (Marcu 1, 6) și »*Adevăr grăiesc vouă, nu s'a sculat dintre cei născuți de femeie unul mai mare decât Ioan Botezătorul*» (Matei, 11, 11).

Dar patriarhul Iosif! Pus mai mare peste toate averile faraonului Putifar, Iosif se reține nu numai dela mâncări și dela beuturi, ci și dela patima aceea atât de mare care întovărășește aceste patimi, și respinge ispita soției stăpânului său.

Christofor a fost un căpitan roman care, ca atâția alții, s'a încreștinat. După în fața pretorelui și recercat să-și reaceze credința. Christofor s'a opus. Atunci un servitor li dădu o palmă. Christofor roși apoi îngălbeni, își mușcă buzele, își încerți fruntea și zise: »*Ai noroc că sunt creștin, altfel te-ași fi sdrobotit, mizerabile*». Iată cât erau de cumpătați creștinii cei vechi!

Sf. Timotei, acela, căruia-i scrie sf. apostol Pavel cele două epistole ale sale din cari citim și noi anumite capitole în a postolii câtorva dumineci, era atât de cumpătat încât nu bea decât apă. Știind de sf. Pavel suferind din pricina aceasta, îi scrie: »*Nu mai bea numai apă, ci folosește-te de puțin vin, pentru stomacul tău și pentru deseale tale slăbiciuni*» (I. Timotei 5, 23).

Din toate aceste pilde noi să ne alegem cu învățatura că nu trebuie să folosim bunurile lumii acesteia decât așa cum folosim chibriturile. Le aprindem, ca să aprindem cu ele lumina și apoi le aruncăm, ca să nu ne ardem degetele cu ele. Să ne asemănăm vulturului care numai atâta vreme se pogoară pe pământ până-și adună hrana trebuincioasă, iar apoi se ridică din nou în înălțime. Să facem cum ne sfătuește sf. apostol Pavel: »*Și ceice se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s'ar tolosi, căci trece chipul lumii acesteia*» I. Cor. 7, 31). Sf. Francisc de Sales obișnuia să zică: »*Eu iubesc aici pe pământ numai puține lucruri, și și acelea numai puțin*».

Cât e de cuminte biserica noastră când ne desvață de carne și chiar și de brânză în postul mare!

Doctorii spun că oamenii ar trebui să trăiască cel puțin câte o sută de ani, iar cari nu trăiesc atâta și-o fac ei înșiși, mâncând prea mult.

Să citim deci cât mai des și să medităm cât mai mult asupra cuvintelor sf. apostol Pavel (I. Cor. 7, 29—31): »*Și aceasta sic fraților, că vremea scurtă*»

Foița „UNIRII POPORULUI”

Rugăciune

Indură-Te, o Doamne, și nu ne da pierzării,
Căci mult greșit-am Ție — cât și nisipul mării;
Indură-Te, Stăpâne, și-ascultă această rugă,
Ce-ogemem printre lacrimi, cu glas umil de slugă...

Alungă, Indura-Te, cu-a Ta putere sfântă,
Al patimilor vifor ce lumea greu frământă;
Întoarce a ei minte la adevărul Tău;
Desferec-o de lanțul cumplit al celui rău.

Și fă, ca nedreptatea și ura să dispară
Și omenirea n'treagă să se'nfrățească iară —
Să uite dușmănia nutrită pân'acuma,
Să uite și păcatul, ce-o a'nfrățit cu huma.

Să cânte Ție, Doamne, și să Te preamărească
Și Ție numai, Ție, de-acuma să servească.
Că-acesta-i rostul vieții întregii omeniri,
Aceasta e cărarea eternei fericiri...

Indură-Te, o Doamne, și nu ne da pierzării,
Pe noi care greșit-am — cât și nisipul mării;
Indură-Te, Stăpâne, primește-a noastră rugă
Șoptită printre lacrimi, cu glas umil de slugă...

Traian Râmleanu

Răzbunare

Ion și cu Toader nu se aveau rău, s'ar fi avut chiar bine, de nu ar fi fost la mijloc Stanca. Ei băeți voinici și harnici, ea fată tânără și frumoasă, bătrânii satului se uitau cu drag după ei, când se plimbau Dumineca; însă cei tineri știau că lucrurile n'au să ajungă bine. Ba unii chiar șopteau: »*Doamne ferește, numai să nu fie moarte de om în satul ăsta*», iar câte o femeie zicea: »*Ce să-i faci, se vede că așa le-o fost sortit, să o inbească amândoi. Cum s'o sfârși, numai Dumnezeu drăguțu știe*».

Lucrul s'a și sfârșit într'un fel, și iată cum anume

Era zi de sâmbăta și la mașina de 'mblătit a neamțului erau adunați Gheorghe a lui Marian cu familia, Stanca, Ion și încă vre-o doi trei săteni, cari adunau paie, legau sacii, sau făceau una ori alta. Stanca era lângă cântar și măsura împreună cu Ion greutatea sacilor. Din când în când Ion li arunca o privire scurtă, ba chiar odată a atins-o în treacăt cu mâna. El s'a înroșit tot, iar ea a scăpat kilogramul din mână, încât era să i cadă pe picior, dacă Ion nu s'ar fi repezit să-l prindă, »*încă din sbor*» cum s'ar spune.

Când li dădu kilogramul în mână, Ion se uită în ochii ei și i zise tare, ca să acopere sgomotul mașinii, și oarecum mănios:

— Stanco, vreau să-ți zăc ceva!

— Stanca li răspunse, înconjurându-i privirea:

— Iha!

— Auzi, tul De seară să ieși pe uliță.

— Nu pot, că trebuie să mulg vaca.

— Apăi ti face tu ceva.

— Iha!

Amândoi își urmară mai departe lucrul, uitându-se din când în când unul la altul. El o privi îndrăzneț și furios că i-s'a destăinuit, ea îi răpundea cu priviri sfioase și roșie ca focul.

Dela o vreme moș Gheorghe observase și el arătase și femeii, care începuse a zâmbi tainic, uitându-se în jur ca să mai imboldească pe cineva și să-i arete. Moșul o trase însă de mână și îi făcu semn să tacă. »*Să nu spui nimic marelui, că odată-ți uple tot satul*», se gândi moș Gheorghe. El se întoarse spre tinerei și tocmai voia să spună nevastei, că prea se întrece Ion cu giurma, mai ales când îl văzu împingându-o pe Stanca așa de tare încât era să se impiedece de un sac, când rămase bietul moș cu gura deschisă și cu mâna întinsă.

Toader ieșise ca din pământ și acum îl ținea în brațe furios pe Ion.

— Măi Ioane, nu-i poți da pace fetii?

La auzul glasului cunoscut Ion se întoarse cu o privire plină de ură spre Toader:

— Și ce treabă ai tu, mă? Sau te-a pus mă-mă-sa dădaca ei?

Toader mugii de mânie și cu ochii roșii se asvârli spre Ion. Cât ai clipi din ochi, au fost încăerăți. Amândoi erau pe-o formă de voinici și nu se puteau birui unul pe altul. Un sătean sără

este, rămâne deci ca și ceice au muieri să fie ca și cum nu ar avea. Și ceice plâng ca și cum nu ar plânge, și ceice se bucură, ca și cum nu s'ar bucura, și ceice cumpără ca și cum nu ar stăpâni. Și ceice se folosesc cu lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi, că trece chipul lumii aceștia".

Părintele Iuliu

Testamentul unui preot. Preotul catolic Wilhelm R6 kei din Bühl (Germania) a murit în anul 1936 după ce și păstorise credincioșii 47 ani. Iată ce a poruncit el să se scrie pe piatra mormântului său:

"V'am jurat la botez să fiți și rămâneți catolici:

Țineți-vă jurământul!

V'am insuflat credință:

Na o pierdeți!

Predicatu-v'am poruncile:

Na le călcați!

V'am deslegat de păcate:

Na vă bateți joc de harul lui Dumnezeu!

V'am binecuvântat căsătorile:

Na divorțați!

V'am iubit copiii:

Partați grijă de ei!

V'am îngropat morții:

Na-i uitați!"

Ce testament minunat și ce preot conștiințios!

Ceva care nu ne face cinste. O socoteală judecătorească arată că la noi în țară au fost într'un an 9000 de procese de calomnie și alte 17000 pentru injurătură. Socoteala nu ne face deloc cinste și ne arată ca pe un neam de oameni cărora ne place să vorbim mereu de rău pe alții, ca să-l pogram. Și ne mai arată aceasta păcătoasă socoteală, că nici injuria și injurătura nu este străină de buzele noastre. La fiecare întâmplare neplăcută, curg vorbele urâte din gura românilor ca dintr'un nesecat izvor. Injură la necaz, ca și la bucurie. Injurătura pare că-i ceva nedespțit de ei și viața lui.

Declarațiile dlui Ministru Eugen Titeanu.

Săptămâna trecută s'a ținut la Sibiu adunarea anuală a „Federației presei din provincie”. La această adunare a luat parte însuși dl Eugen Titeanu, ministrul propagandei și presei. Din acest prilej dl ministru a făcut importante declarații asupra însemnătății presei în viața unui stat.

Adânc cunoscător al vieții gazetărești dela noi dsa a arătat lipsurile mari în care se abate presa românească, spunând că este condus numai de gândul de a îndrepta și a da presei românești locul ce i-se cuvine.

A adus apoi laude presei românești și minoritare, care a înțeles să răspundă nouilor chemări de sus și nouilor cerințe ale țării.

Situația agricolă pe țară

Situația agricolă pe țară, după știrile primite în vremea din urmă este următoarea: Semănăturile timpurii de toamnă au răsărit și înfrățit bine. Pământul, în urma ploilor căzute, are destulă umezeală. Pretutindena se lucrează din greu la facerea arăturilor de toamnă și la semănatul grâului. Culesul porumbului s'a sfârșit și a început pe multe locuri tălățul și îngropatul viilor.

Recolta de vin a fost puțină, însă de bună calitate. Prin grădini s'a început săditul pomilor și săpatul rădăcinii a celor plantați mai demult.

Inspecțiile dlui ministru al muncii în Ardeal.

Dl profesor Mihail Ralea, ministrul muncii, dorind să cunoască mai deaproape viața muncitorilor și industria țării a făcut zilele trecute

mai multe inspecții prin Ardeal. A vizitat Oradea, Bala-Mare, Clujul. Pretutindena a căutat să aplece la fața locului, cari sunt dorințele muncitorilor, lipsurile și păsurile lor. A vizitat apoi instituțiile muncitorești mai însemnate. În cuvântările pe cari le-a rostit din prilejul acestor inspecții dsa a pus că guvernul lucrează pentru ridicarea muncitorilor și îmbunătățirea sorții lor.

A arătat apoi îmbunătățirile făcute până acuma, legturile noi și măsurile ce s'au adus pentru muncitori.

O nouă rândulală în școlile cele mari.

Dl ministru al Educației Naționale, Armand Călinescu a făcut o nouă organizare și rândulală în învățământul superior adecă în școlile cele mari, universitățile și academii.

Pentru ca profesorii liceelor și a celorlalte școli secundare din țară să fie cât mai bine pregătiți și cu mai multă învățătură, D-Sa a influențat școlile normale superioare. Singurii absolvenți acestor școli vor mai putea fi pe viitor profesori.

A luat apoi măsuri ca profesorii universitari să-și facă din plin datoria și să țină regulat cursuri cu studenții. Acela cari nu-și vor ține cursurile vor fi pedepsiți și dacă vor lipsi mai multă vreme vor fi dați afară din școală.

Sărbătoarea primăverii și a recoltei

Pentru a încuraja pe agricultori și a mări astfel din an în an recolta, Majestatea Sa Regele a dat un decret lege, ca pe viitor să se organizeze întreceri plugărești pe întreaga țară. La aceste întreceri cel mai bun și mai lucu-

să-i despartă, însă Toader îl izbi cu pumnul în față, de căzu plin de sânge la pământ. Un alt sătean, speriat, mai ales când văzu că Toader scoate cuțitul, fugi să cheme jandarmii, cari nu stăteau departe.

Lupta urma inversunată. În timp ce Toader scotea cuțitul, Ion ridică un kilogram de la cântar și-l aruncă orbește în capul lui Toader. Acesta se clătina plin de sânge și lumea adunată scoase un arlet grozav. Căzând, Toader o imbrâncise pe Stanca în mașina care uruia turbat. Nu-i ajunse decât mâna în mașină, însă roata grea de fier i-o smuci și i-o prefăcu în zeci de bucăți. Stanca nu strigă, ci privise mută de durere la bietul ciot atârând fără vlagă, ce fusese înainte mâna ei. Apoi leșină.

Între timp jandarmii îi prinseră pe Ion și pe Toader, cari stăteau înnebuniți și cu ochii cășcați și nu pricepeau nimic.

O femeie șopti îngrozită:

„Am spus eu că numai Dumnezeu drăguț știe cum se va sfârși”.

Mugurel

Cântece

Haide bade sus pe vale,
C'o făcut mazărea floare,
De ai gând să ne iubim,
Hai mazărea s'o plegim.
De ai gând să ne lăsăm,

Hai mazărea s'o aiem,
Și la toată foc săi dăm

Fost-am bade potrgiți,
Ca și doi meri înfloriți,
La fântână răsădiți,
Și din traiul rost ciel bun,
Ș'o făcut hădile drum,
Și din dragostea cia mare,
Ș'o făcut hăcele cale.

Să trăiască mama mult,
Frumușică mo făcut,
M'o scaldat în lapte dulce,
M'a 'nfășat în flori de muntic.
Să fiu dragă ui m'aude.
M'o scaldat c iarbă verde,
Să fiu dragă ui mă vede.
Num'o țară r'o greșit,
Ocii nu mi-o:ernit,
Și fără preț i'o vândut.
Și mi-o lăsaticii verzi,
Și m'o dat fâi de preț.
Mama de s'a:ti purta,
Prețu mi-l'oi apăta,
Mama de s'a:ti sucii
Prețul li-l'oi obândi.

Frunză verdearbă groasă,
M'o făcut maa frumoasă,
Celea hăde's uncinoase
Pâncie am hae frumoase

Lucre și iele și 'ș facă
Nu doarmă cu noaptea 'ntreagă
Și ziua câte-o dărăbă.
Nu 's frumoase la făptură
Da 's a dracului de gură,
Nu 's frumoasă nici n'oi fi,
Om frumos tot oi iubi.

Culese de Olimpiu I. Barna
din com. Maieru jud. Năsăud

Lupta unui copil cu șerpii. Copilul Ilie D. Tudor din comuna Varvoe (Dolj) se găsea la câmp cu vitele împreună cu mai mulți tovarăși. Jucându-se ei pe lângă un loc plin de gunoale au fost atacați deodată de un mare număr de șerpi. Cuprinși de groază toți copiii au fugit în toate părțile, lăsând numai pe micul Ilie în mijlocul șerpilor. Acesta nu s'a îngrozit prea mult de mulțimea șerpilor, ci a pus mâna pe bietul pe care-l avea la el pentru vite, și după două ore de luptă voinicească și grea a izbit să omoare 21 de șerpi. În această vreme copiii ceilalți ajungând în sat au povestit tuturor ce-au pățit. Idată au plecat mai mulți săteni în ajutorul copilului atacat de șerpi, însă când au ajuns pe câmp acesta isprăvisse cu șerpii și-l aștepta biruitor. A doua zi copilul a plecat la Craiova să povestească și autorităților lupta lui voinicească cu șerpii.

sii plugari, cari vor dovedi mai multă pricepere în lucrarea pământului vor fi premiați și distinși.

Prin aceeași lege s'a instituit o serbare a primăverii și a recoltei pe sate și pe județ. Sărbătoarea primăverii se va ține în una din duminicile lui Martie, iar a recoltei, toamna, în prima duminică după începerea anului școlar.

În aceste zile se vor sărbători și premia plugarii cari s'au distins la diferitele întreceri plugărești.

Mari pregătiri pentru primirea M. S. Regelui și a marelui Voevod Mihai la Londra

Vizita M. S. Regelui Carol II și a Marelui Voevod Mihai la Londra constituie obiectul atenției generale a presei engleze. Ziarele închină lungi articole în jurul acestui eveniment și arată însemnătatea deosebită pe care o are vizita suveranului nostru în Anglia. Pentru săptămâna viitoare marile ziare au anunțat pagini speciale închinată țării noastre.

La Curtea Regală engleză vizita Suveranului și a Marelui Voevod Mihai este obiectul unor mari pregătiri. Oaspeții vor fi găzduși la Palatul Buckingham.

Programul amănunțit al vizitei va fi alcătuit zilele acestea și va cuprinde numeroase recepții oficiale, parăzi și o mare vânatoare de fazani pe câmpiile Irlandei.

Vizita Prințului regent Paul al Jugoslaviei la București

Alteța Sa Regală Prințul Paul al Jugoslaviei a vizitat în săptămâna trecută țara noastră. Înaltul oaspe a avut o consfătuire cu M. Sa Regele, la care a luat parte și dl. ministru Petrescu Comnen. În cursul acestei consfătuiri s'a examinat amănunțit situația politică generală.

După această consfătuire M. S. Regele, A. S. Principele Paul, însoțit de Măria Sa Marele Voevod Mihai au plecat în Banat.

„Vrem să fim primii soldați din lume“

Așa a vorbit dăunăzi Hitler la Weimar. După înțelegerea de la München, marile țări din Apusul Europei și-au dat tot mai mult seama de puterea armatei germane și au început să atace Germania și să arate primejdia care o reprezintă ea pentru pacea lumii.

Acestor atacuri conducătorul Germaniei le-a răspuns într-o cuvântare, ținută la Weimar, la o mare adunare a partidului național-socialist german.

După ce a adus laude poporului german, și a arătat marea putere a armatei lui, domnul Hitler a spus că Germanii doresc și acum pacea și întind mână prietenească tuturor. A spus că este gata chiar să și desarmeze, cu o singură condiție însă: să înceteze atacurile pornite împotriva ei.

Cuvântarea a avut un mare răsunet în Anglia și Franța. La Paris și Londra declarațiile d-lui Hitler au fost socotite mai mult ca niște provocări adresate Franței și Angliei.

Discursul dlui Mussolini

La Roma s'a sărbătorit cu deosebită solemnitate împlinirea a 20 de ani de la biruințele pe cari armatele italiene le-au câștigat în Octomvrie 1918. La aceste serbări au luat parte peste 100 mii de foști luptători. În cuvântarea pe care a rostit-o din acest prilej, ducele Mussolini a spus că de acum încolo va începe o vreme de pace și dreptate în Europa. Spre aceasta lucrează toți oamenii de răspundere ai Europei. Totuși a spus de-a mai sunt încă ani cari vreau o schimbare a lucră-

rilor, deoarece nu trebuie să se încreadă prea mult, el ei, foștii luptători, să fie gata ori când să doarmă cu capul pe ranjă, așa cum făceau în tranșee.

America se înarmează din greu

Primejdia de război, prin care a trecut în vremea din urmă țările Europei, le-a făcut să-și sporească înarmările, ca să fie pregătite pentru viitor. America este hotărâtă să-și facă cea mai puternică flotă aeriană din lume, care să numere cel puțin 7000 de avioane. De asemenea își va crea o armată puternică de uscat, care pe vreme de pace să aibă cam 4.000.000. Această armată va fi înzestrată cu cele mai noi arme și munițiuni.

Vizita miniștrilor englezi Chamberlain și Halifax la Paris.

În luna această, între 23 și 25 Decembrie miniștrii englezi Chamberlain și Halifax vor face o vizită la Paris.

Călătoria acestor miniștri în Franța are un scop îndoit: să arate tuturor țării legăturilor de prietenie dintre Anglia și Franța, și să vadă împreună cu miniștrii Franței, care este drumul pe care trebuie să meargă în viitor. Se crede de altfel că în cursul acestei vizite dl Chamberlain va discuta cu guvernul francez și chestiunea coloniilor.

Ungurii au început să ocupe teritoriile ce s-au fost date la Viena.

Trupele ungare au trecut granițele Cehoslovaciei și au început să ocupe ținuturile cari le-au fost date în consfătuirea de la Viena. Aceste ținuturi au și început să fie părăsite. Pentru a se asigura hrana populației ukrainiene, se vor importa din România 5000 vagoane de porumb.

Mareșalul Blücher a fost împușcat.

Despre mareșalul Blücher, conducătorul armatelor bolșevice din Rusia, nu se mai știe nimic de o vreme încoace. Pe cât de repede l-a fost înălțarea pe scena măririlor omenestii, așa i-a fost de fulgerătoare osânda. Acuzat de trădare, el a fost arestat și de atunci nu se mai știe nimic de el.

Se crede că a fost împușcat dimpreună cu soția sa.

Românii din Rusia Carpatină au cerut alipirea la România.

La ministerul de externe s'au prezentat un grup de preoți, notai, advocați din Rusia Carpatină, cari au cerut ca provincia lor să rămână la Cehoslovacia. În cazul când aceasta nu se va putea nici cum, atunci ei au cerut să fie alipși la Români.

Între Italia și Franța

Deși frații de sânge, Italianii și Francezii nu se prea înțeleg bine între ei. Italia pismuște Franța pentru că este mai bogată, mai cu vază și are mai multe colonii. Se spune apoi că Italianii ar dori să pună mână pe unele colonii ale Franței și anume pe Tunisia și portul D buti din Abinia Franceză.

Ca răspuns la aceste svonuri, Franța se înarmează din greu și alătoria de ea și Anglia. Franța și-a făcut încă fabrică mare de aeroplane, în care tot îndouă ceasuri se va fabrica un aeroplan.

Linia Todt

Aceasta este cea mai mare linie de întărituri pe care o face Nemții la granița de

apus, dinspre Franța. Cu facerea acestor întărituri a fost însărcinat inspectorul general al drumurilor germane dr. Fritz Todt, deoarece această uriașă linie de întărituri a fost numită Linia Todt. Ea se află în fața vestitelor întărituri franceze, cunoscute sub numele de Linia-Meginot. Această linie, care cuprinde întărituri uriașe de beton și fier, va fi terminată încă în toamna aceasta. La ea lucrează 262.000 lucrători civili, 100.000 din lucrătorii muncii și o sumedenie de batalioane de soldați. Făhrerul a declarat unul ziarist englez că această linie va fi așa de puternică încât va putea rezista oricărui atac din lume.

Războiul din Spania

Luptele în Spania continuă, mai ales pe frontul de la râul Ebru, unde în vremea din urmă generalul Franco a condus el însuși atacurile.

Bolșevicii încearcă să stăvilească înalțarea naționalistilor, aducând mereu trupe de întărire pe front, totuși ei au început să părăsească localitățile din spatele frontului. — În luptele din urmă au pierdut peste 700 de prizonieri și le-au fost doborâte 18 avioane.

În 11 Noemvrie 1918,

gorniișii sunau încetarea focului pe toate fronturile — Armistițiul era semnat de învingători și învingători

Am trecut ca prin urechile acului în 29 Septemvrie. Mai trebuiau 24 ore și goarna ar fi chemat din nou la luptă pe cel ce pace puseră în 20 de ani înainte.

Așa a voit Dumnezeu, să nu mai curgă sânge, și pustire să nu mai fie.

Peste câteva zile, în amintirea ceasului când soldații au plecat la vatră, se vor face mari serbări în țările din apus.

Știți, cât de greu a fost armistițiul de semnat? De neînchipuit?

Din 1 August 1918, nemții începuseră să calce cu stângul. Pe toate fronturile erau bătălii. — Dece? Doar ei au îngenunchiat toate armatele. Ei nu s'au bătut la ei în țară, ci pe ogorul altor platur. Lumea zice că proviziile (rezervele de mâncare) li-se terminaseră. Alții au ascultat pe socialiștii cari făcuseră rășmărită în lăuntru țării.

Sfaturile de pace încep în 4 Oct. 1918. Atunci Romberg neamțul, sfetnicul lui Wilhelm II, trimite lui Wilson (mai marele Americii) scrisoare că vreau pace. — Generalul Hindenburg trimisese depeșă (telegramă) zicând: „Suntem la grea încercare“ — iar Ludendorff cu 4 zile înainte zicea: „Nici 48 ore nu mai putem rezista“.

Nimeni nu credea în pacea nemților, căci ziceau, vor să se odihnească o lună, ca să facă liniște în țară cu socialiștii. Când am văzut că chiar Max de Baden, primministru Germaniei, sta de vorbă cu Wilson am prins curaj.

Prețul păcii îl face mareșalul Foch, căpetenia oștilor franceze, engleze și americane, ajutat de câte un general al oștilor engleze și americane, pe nume Haig și Pershing. Cel mai scump în prețul păcii e americanul Pershing. Toți trei se înțeleg să ceară nemților cele ce urmează:

1) Nemții să părăsească fără să strice fabrici, poduri, ori căi ferate, Belgia, Luxemburg și Franța în 14 zile.

2) Să lase pe loc tunurile, mitralierele și puștile. Numărul lor trebuia să fie 5 mii de tunuri grele și ușoare, 30 mii mitraliere, 30 mii minenge wehr.

3) Dincolo de Rin, din Elveția până în Olanda, pe o lățime de 50 km. să nu mai fie soldați.

4) Să nu se răpească nimica locuitorilor din țările cari se retrag.

5) Dușmanii (nemții) să fabrice ori să întoarcă în bunăstare (țărilor pomenite) 5 mil de locomotive și 100 (o sută) mil de vagoane. Era mare prețul pe care îl ceruse americanul.

6) Vor arăta apoi bombele ascunse în pământ, pe toată lungimea frontului.

7) Porturile Germaniei vor rămâne închise, pentru supraveghere până la noi hotăriri.

8) Toate submarinele vor fi date unei țări care n'a fost în război (spre păstrare).

La acest preț s'au oprit, cu toate că au fost câțiva oameni mari, cari au cerut împărțirea în 4 părți a țării nemțești. Oricum prețul a fost mare. Nemții l-au primit vrând nevrând. Și nu numai că l-au primit, dar l-au și plătit pe deantregul.

Au trebuit să lucreze mai bine de 15 ani și încă în 1932, când era la putere Brüning, să plătescă tot.

Azi au ajuns să pună ei prețul păcii, și știm cu toții ce au cerut Cehoslovacilor, — ceace Francezii le-au cerut lor în 1918. Dar au spus și mai răspicat că tot ce au primit în Europa nu e un preț pentru care să renunțe la colonii. Li-se pare că nici nu vor renunța.

Dece serbează oare lumea, în 11 Noemvrie, amintirea zilei în care 3 țări au pus un jug greu în grumazul nemților. Ca să-i înspăimânte pe acești? Ei spun că nu se mai tem de nimeni pe lume. Atunci dece? Să laude puterea celor din 1918 și să le aducă aminte de zilele în care au plecat cu capul plecat dela Versailles.

Mai bine ar fi, dacă și-ar vedea cu toții de necazurile lor și să încerce a trăi în pace. — Cu asmoșături nu se ține pacea — după cum bine grăește un învățat francez Julien Beda.

Ion Măgurean

Postul Crăciunului

Sfânta mamică biserică a așezat înaintea tuturor sărbătorilor mari, un timp de pregătire sufletescă, de post și de înfrânare. Marca sărbătoare a Crăciunului, care se apropie cu pași repezi, își are și ea acest timp sfârșit de rughe și pregătire pentru marele eveniment al nașterii Mântuitorului.

Postul Crăciunului începe acum când toamna ne-a așezat covor de frunze ruginii sub pașii noștri și ține vreme de 6 săptămâni. Din istoria mântuirii acest post închipulește lungul timp de așteptare și pregătire al strămoșilor noștri pentru venirea unui mântuitor, de atunci când izgoniți din paradisul plăcerilor au auzit rostindu-se deasupra lor osânda și săgăduiala dumnezească și până când Mântuitorul așteptat a venit. Cele 6 săptămâni de post, închipulesc mii de ani de așteptare și durere ale omenirii căzute în păcat, rugămintele lor dimpreună cu nădejdele lor întru un Răscumpărător, toate așteptările dragostei lor. Toate se cuprind în el: Intâlnii strigăt de nădejde al părinților, abuciumul și frământările lor până la ultimele semne ale implinirii vremii.

Sărbătoarea care vine, Crăciunul, este cel mai învederat semn al dragostei dumnezeiești și ea trebuie celebrată așa cum se cuvine, cu cea mai curată și mai bună dispoziție a sufletului. Deaceia, pentru primirea ei, trebuie să ne pregătim încă deacuma.

Așa după cum la apropierea sărbătorilor mari creștinii își primenesc curțile, casele, și hainele, așa trebuie să-și primenească și sufletul în această vreme.

Așa după cum ei dau o înfățișare de sărbătoare la tot ce-i înconjoară în zilele de sărbătoare, așa trebuie să-și curețe și împodobească

și inimile lor pentru primirea lui Hristos. În aceste zile ei trebuie să se apropie mai des de altar, să fie mult mai reculeși și masa lor să fie mai săracă. Este un timp de înfrânare a inimii lor și a simțurilor. Din suflet ei trebuie să-și smulgă, pentru aceste zile, toate aplecările și pornirile lor spre rău, ca să poată sărbători nașterea Fiului lui Dumnezeu după cuvîntă.

Crăciunul este sărbătoarea bucuriei și a veseliei curate, sărbătoarea când mila și dragostea dumnezească s'a coborît pe pământul fatucacat de păcate, intrupată într'un prunc născut dintr'o fecioară.

De bucurie se vor împărții însă numai acela cari sunt curați și nepătați sufletește. Bucuria și mângăierea dumnezească a nașterii lui Dumnezeu nu coboară decât în sufletele curate și alese, așa după cum și raza de lumină nu se reține decât în unda apelor limpezi.

Să folosim deci timpul care ne este dat, primenindu-ne și sufletul și înălțându-ne mai des gândul la Dumnezeu, ca să ne facem și noi părtași bucuriilor și mângăierilor dumnezeescului praznic care vine.

Cinste, încredere și marfă bună

În bătrâna Europă este o țară numită Danemarca, unde domnește cea mai mare încredere și cinste între oameni. Același lucru se întâlnește în viața comercială, căci negustorii niciodată nu vând decât numai marfă de cea mai bună calitate. Acolo, nu se aude zicându-se de cumpărătorii „ai unt proaspăt” sau „ouă proaspete”, căci totdeauna sunt proaspete și bune toate mărfurile pe cari cineva dorește a le cumpăra.

Această țară cu o mică suprafață a făcut adevărate minuni cu toate produsele ei. Prin mijlocul cooperativelor ea a înfăptuit cele mai frumoase lucruri pentru binele poporului. Toate produsele țărănilor se vând prin mijlocul acestor cooperative unde ei și-le pot prețui la adevărata lor valoare.

Este adevărat, că toate produsele sau mărfurile daneze, sunt de cea mai bună calitate. Acolo nu există mărfuri stricate în comerț; acolo încrederea în ele este așa de mare, încât nimeni nu se îndoiește că lucrurile pe cari le cumpără sunt de cea mai bună calitate.

Și într'adevăr așa este, căci, de pildă untul care se exportă în alte țări trebuie să corespundă tuturor îndrumărilor date de stat, pentru că să poată trece granița țării lor și să primească astfel dreptul de export. Acolo odată cu marfa exportată se duce și faima acestui popor harnic și cinstit care, condus de cele mai bune gânduri, vinde produsele țării cu un preț cinstit.

Produsele cari din anumite cauze nu corespund nici nu se pun în vânzare în comerț sub numele de mărfuri de calitate două. Acolo aceste mări sunt întrebuițate pentru alte scopuri sau sunt date spre fabricare a doua oră.

Comerciantul sau negustorul acolo nu încearcă să fere banul cumpărătorului în schimbul unei mărfi slabe; furându-i odată cu banul și sănătatea, ispitit de dorul mare de câștig. Acolo negustorul muncește cinstit și pentru aceea el prezintă mare încredere, iar cumpărătorul are siguranța mărfii bune și a prețului deosebit de cinstit.

Încrederea și cinstea în această țară este o a doua obișnuință a poporului. Acolo după cum se spune nu este control, iar bicicletele cu sutele sunt lăsate în stradă nepăzite de nimeni, acolo există de bună seamă cea mai mare încredere și cinste în oameni din lume.

Iubirea adevărului în Danemarca este po-doaba cea mai mare a poporului. Nimeni nu minte.

Acolo unde este cinste și încredere, toate lucrurile merg bine, căci mâna nevăzută a lui Dumnezeu conduce poporul spre cele mai frumoase și mai sfinte idealuri.

Pilda pe care o dă poporul danez ar trebui urmată de toate popoarele din Europa, pentru a înfăptui, astfel, un început din evanghelia mântuitorului nostru Isus Christos, propovădnic de slujitorii altarelor noastre în fiecare colț de țară.

Atunci când se va înfăptui acest mare lucru popoarele vor merge pe drumul cel bun; atunci se va înlătura păcatul și războiul ce seamănă moarte, desbinare și sărăcie în mijlocul popoarelor.

Numai pășind pe căile Domnului, vom putea înfăptui o viață plăcută Lui și noră în toate lucrurile noastre fie ele de orice fel.

Pornind cu aceste gânduri la drum, izbânda ne va fi asigurată pe deplin.

Olimpiu I. Barna

Școala țărănească din Blaj

În ziua de 14 Noemvrie 1938 se va deschide la Blaj o școală țărănească superioară de lungă durată.

Școala se organizează de asociația culturală „Astra”, în colaborare cu prefectura județului Târnava Mică și Camera de Agricultură.

Elevii acestei școli trebuie să îndeplinească condițiile de mai jos:

- Să fie din județul Târnava Mică.
- Să aibă armata făcută.
- Să aibă cel puțin 3—5 jugăre de teren.
- Să plătească cam 250 lei, în numerar sau în bucate.
- Să aibă cel puțin 3—4 clase primare.
- Să se oblighe că vor urma regulat cursurile și că vor încerca să pună în practică cele învățate.

La aceste cursuri se vor preda cunoștințe de agricultură, de pomărit, albinărit, creșterea animalelor, Istoria, Geografia și Constituția Țării, Matematică, măsurarea pământului, Igienă ș. a. Cele mai multe cursuri se vor ține din domeniul și ramurile agriculturii.

Cursurile vor fi ținute de Dl. Prefect Dr. Traian Migla, Profesorii Blajului și Inginerii Agronomi din județ, oameni pricepuți și cu dragoste pentru plugari.

Instituțiile și intelectuali noștri, prin toate mijloacele încearcă luminarea și ridicarea plugărilor români. Cu toții am ajuns la convingerea că mijlocul cel mai puternic este școala. Fapt ce-l determină să cheltuiască bani grei cu susținerea ei, să nu se uite la oboseală și să deschidă școli și pentru plugarii adulți și dornici de înaintare.

Plugari, nu uitați proverbul „ai carte, ai parte”. Înscrieți-Vă cu încredere la această școală, unde veți învăța foarte multe lucruri frumoase și folositoare în viață. — Muncile agricole sunt pe sfârșite. — În loc să bateți străzile și să pierdeți vremea în cârciumă, veniți și vă luminați, însușind cunoștințele necesare pentru lucrarea pământului mai cu minte și asigurarea unui trai mai omenos și cult.

Camera de Agricultură din Blaj, dorește ca din elevii școlii țărănești să facă niște adevărați pioneri (înainte mergători) ai agriculturii rașionale, cari să servească de model și îndrumători celorlalți plugari din regiunile lor. Acești elevi vor primi semințe selecționate și ajutoare pentru unelte și mașini agricole, iar gospodăriile lor vor fi cercetate des de inginerii agronomi, cari vor face planuri și vor da sfaturi la fața locului, în mod gratuit.

Cursurile se închid în 18 Decemvrie 1938.

Inginer agronom,
Victor Rusu

Adunarea generală a Agru-lui din Arhidieceză. Duminică în 13 Noembrie se va ține la Blaj adunarea generală a „Agru-lui” din Arhidieceză. Cu acest prilej, toată lumea este rugată să ia parte atât la utrenle cât și la sf. Liturghie. Ședința festivă se va ține după sf. Liturghie în sala de gimnastică a liceului de băieți.

Ziua M. S. Marelui Voevod Mihail la Blaj, a fost sărbătorită cum se cuvine. După sf. Liturghie, la 11, în catedrală s'a slujit un Te-Deum de către pâr. vicar Dr. Victor Macaveiu, înconjurat de un sobor de preoți și canonici. Au luat parte autoritățile civile și militare, profesorii și elevii școlilor din Blaj.

Monetăria statului a hotărât să primească încă monetele de 250 lei. Aceste monete vor fi primite la monetărie și în schimbul lor se vor da monete de 50 și 100 lei.

Alegerea Episcopului ortodox de Maramureș. Alegerea de episcop în scaunul vlădicesc al noii episcopii ortodoxe a Maramureșului, înfrunțată nu de mult, s'a făcut marța trecută. Congresul național bisericesc a ales în această înaltă slujbă pe Arhierul Dr. Vasile Stan de Rășinari, vicarul mitropolitan din Sibiu.

A murit Felicia Rațiu. Pușini din cetitorii noștri vor fi știind cine a fost Felicia Rațiu și că de ce i-se pomenește numele în această foale. Felicia Rațiu este fiica marelui luptător naționalist de pe vremuri, Dr. Ioan Rațiu și ea însăși a fost o mare luptătoare pentru cauza națională a Românilor, mai ales după vestitul proces al Memorandumului. Marți Felicia Rațiu a încetat din viață la Sibiu. În mormântarea i-s'a făcut joi în cimitirul gr. cat. al orașului.

Zidul morții. După „razele morții”, cu cari se fac acum numeroase încercări, ingineri, englezi au descoperit așa numita „barieră a morții” peste care nu va putea trece nici o armată pe câmpul de luptă.

Orașul cel mai friguros din lume este fără îndoială Olmekon și Verkolansk din Siberia. Cel mai mare frig din Verkolansk a fost de minus 70 grade Celsius. La noi când e frigul mai mare e minus 30 % Celsius. La Olmekon s'a aflat frig și mai mare, și anume 77 grade. Atât în Verkolansk cât și în Olmekon locuiesc cam câte 1000 de oameni, cari sunt cu toții foarte sănătoși. Dar și cai și vitele suportă fără necaz acest frig îngrozitor, cel puțin așa ne asigură învățatul rus Obrucev.

Un înfiorător omor a fost săvârșit mai în zilele trecute, în comuna Ghertenig, din județul Timiș. Săteanul Toma Spala a a fost ucis într'un mod sălbatic de fiul său Gheorghe și servitorul său. Toma Spala avea o avere destul de frumoasă. Era printre fruntașii satului. Dar pe lângă bogățiile mai avea și darul beției. Din cauza acestei patimi trăia în certuri continue, cu nevasta și cel doi copii al săi, o fată și un băiat. Aceștia se temeau că tatăl lor va bea totul și ei vor rămâne săraci. Acum câteva zile Toma Spala

a plecat la câmp cu fiul și servitorul său. Acolo, fiind cam afumat de bețură, s'a culcat pe un răzor și a adormit. Cel doi tineri s'au apropiat cu toporul și cu câteva lovituri l-au omorât. După săvârșirea fărâdelegii au luat trupul și l-au îngropat în marginea pădurii în niște frunze. Planul lor a dat greș, deoarece un pădurar a descoperit mortul și a anunțat jandarmii. — Aceștia au venit și au arestat nu numai pe ucigași, ci și întregă familia, mai ales că lumea vorbea că văduva mortului ar fi fost în legături de dragoste cu sluga.

Și șerpii simțesc moda. De o vreme încoace doamnele noastre poartă ghetete și străiși făcute din piel de șarpe. Și sunt frumoase ghetetele acestea, dar cam scumpe. Necazul e că șerpii se prăpădesc de atunci cu milioanele și să vedeți ce se întâmplă, se înmulțesc șoarecii și cloșanii. Ca să vedeți, ce înseamnă moda, vom arăta aici că din Iava s'au exportat anul trecut două milioane de piel de șarpe, din India două milioane și jumătate, iar din Brazilia chiar trei milioane și jumătate. Se poate deci spune că astăzi doamnele și gingașele noastre domnișoare sunt cele mai mari dușmane ale șerpilor.

Foc uriaș la Marsilia. Un violent foc a izbucnit la sfârșitul lunii trecute în orașul francez Marsilia. Întâi s'au aprins magazinele „Nonvelles Galeries”, cari se întindeau pe o lungime de 50 metri și pe o adâncime 70 metri, de acolo ajutat de vânt focul a trecut și la alte clădiri mari. În timpul focului în clădiri s'au produs numeroase explozii, cari au mărit și mai mult dezastrul. Mai multe vânzătoare din magazii, cari n'au mai putut fugi când s'a aprins focul au fost silite să se arunce dela etajul al patrulea. Numărul răniților și morților este foarte mare. Când a izbucnit focul la fața locului a plecat însuși prim ministrul Franței dl Daladier.

O șatră de țigani cortorari au mâncat carne dela un porc pierit de turbare. În comuna Aciliu s'a întâmplat o mare nenorocire, de pe urma căreia au murit 13 oameni până acum. Acum câteva zile, un câine turbat a mușcat porcul săteanului Vlad Ioan, care după câțiva timp a și murit de turbare. Săteanul n'a mai îngropat porcul, ci l-a aruncat în câmp. Peste puțină vreme pe hotarul comunei s'a așezat o șatră de 30 de țigani. Aceștia au găsit porcul și l-au mâncat. După câteva zile însă toți acela cari s'au ospătat din carnea porcului s'au simțit din ce în ce mai rău. Arătându-se doctorului acesta a constatat că țiganii s'au otrăvit din carnea porcului și mulți dau semne de turbare. În noaptea ce a urmat 13 din țigani au murit iar ceilalți se simt foarte rău.

O faptă a dragostei creștine aduce și pe alții la creștinism. Lucrurile acestea nu s'au petrecut la noi, ci pe pământul îndepărtat al Chinei. Acolo misionarii predică evanghelia și învățătura lui Hristos cu vorba și cu fapta. Au înălțat spitale, orfelinate, unde îngrijesc pe orfanii și bolnavii celor săraci. Călugării și călugărițele catolice sunt pretutindenea acolo unde sărăcia, foamea și boala se întâlnesc mai adeseori. Ei merg de duc o rază de mângâiere celor ce sufer. Alină durerile truștii celor bolnavi și vindecă cu vorbele și iubirea lor ranele sufletului. Pilda marelui lor dragoste înmoale și cele mai împăsprite și învârtosite inimi de păgâni. Și nu rari sunt cazurile când mulți din aceștia, văzând faptele misionarilor lui Hristos, au îmbrățișat și ei legea creștină. Câțiva trecători înconjurau odată un preot misionar și o călugăriță chineză, în

vreme ce aceștia îngrijeau și mângâiau o femeie sărmană care muria în stradă. Dragostea pe care au arătat-o sărmanei maribunde a mișcat mult pe curioșii trecători și după ce preotul s'a îndepărtat, câțiva din ei s'au luat după el și i-au spus, că cecece au văzut în stradă i-a făcut să nu mai aibă nici o îndoială asupra învățaturii creștine și unii din ei au luat hotărârea să se boteze.

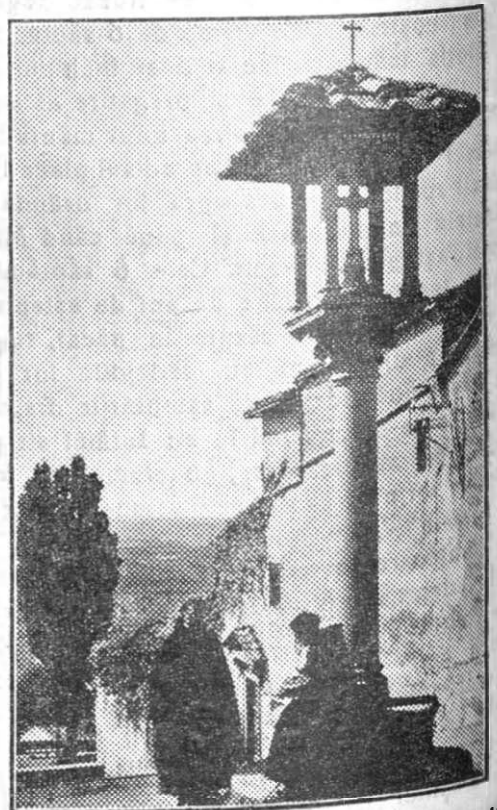
Cu începerea dela 1 Noembrie taxele postale în străinătate au fost mărite atât la scrisori cât și pachete, telegrame, cărți postale, imprimate, ziare și probe de mărfuri. Așa de pildă o scrisoare care mai înainte se timbra cu 10 lei, deacum încolo va trebui timbrată cu 12 lei, iar cărțile postale cu 7 lei, la loc de 6.

Valuri de vin pe câmpii. Vineri trecută, în provincia Mendoza, din Argentina, autoritățile au aruncat pe câmpuri peste 2,000,000 litri de vin. Poliția a trebuit să stea de pază, deoarece lumea voia să prindă valurile de vin ce curgeau pe câmpii în gropi și bazine săpate în grabă. Motivul pentru care a fost vărsat atâta vin a fost, ca să împiedecă scăderea repede a prețului la vin și bețuri.

† Preotul Petru Tohătan din Vetiș, jud. Satu Mare a adormit în Domnul în vârsta fragedă de 27 ani, într'al treilea an al preoției sale. Osemintele pământești au fost așezate spre vecinică odihnă în curtea bisericii gr. cat. din Vetiș, în ziua de 26 Octomvrie. Deplâng părinții, soția, surorile și numeroase alte rudeni. În veci pomenirea lui!

† Veturia Dr. M. C. Pop născută Drăgan, văduva atât de tânără a fieleratului avocat Dr. Mircea C. Pop și nora vestitului luptător național Dr. Laurențiu Pop din Abrud, a adormit în Domnul în ziua de 28 Oct. 1938, fiind împărțită cu sf. Taine. În mormântarea familiar. O deplânge mama, o soră și trei orfanii de tată și de mamă. Răposata a fost regulată cetitoare a „Unirii Poporului”. Facă Dumnezeu parte cu dreptii!

Troiță la Fiesole

Poporul italian este un popor adânc creștin ca și poporul nostru. La răscruci de drumuri se înalță și pe acolo cruci frumoase cari sunt mlaunute locuri de popas și rugăciune.

Din legile țării

Clasarea rechizițiilor

(Vizitarea cailor, hamurilor, căruțelor)

— Unde îl-e hamul și căruța omule? Las că te duci dumneata la judecată. — Aceste cuvinte s'au spus de atâtea ori cu ocazia inspectării și clasării rechizițiilor, care nu este altceva decât recrutarea (notarea, asentarea) cailor. Aceste lucrări se fac tot la doi ani. Notarii și primarii comunelor întocmesc din vreme tablouri cu toți locuitorii ce au cai, căruțe hamuri și biciclete, și cari se prezintă comisiei de clasare. Doctorul veterinar vizitează caili dacă sunt sănătoși, ce etate au, ce semne, iar trimisul armatei spune la ce armă ar putea servi în timp de război. Deasemenea în ce stare sunt hamurile, căruța, le prețuește și le declară de bune sau rele pentru armată. Prețul acesta însă pe care-l pune delegatul armatei este cu mult mai mic decât cel de pe piață și se dă după un tablou întocmit de Ministerul de război. Într'un caz de război și dacă Statul ar avea nevoie de cai sau lucrurile acestea, se rechiziționează și omulul i-se plătește prețul pus pe tablou.

Oamenii însă s'au cam obișnuit să nu se prezinte cu toate lucrurile în regulă la vizită, mai ales că amende nu s'au prea aplicat. Aceasta însă după cum e și omul. Când ofițerul care face vizita e mai îngăduitor și mai trece cu vederea, lucrurile merg bine, dar dacă e unul care se ține strict de litera legii, apoi năcaz poate face și anume pe baza articolului 79 din Regulamentul Legii Rechizițiilor, care prevede o amendă de 40 până la 200 Lei pentru cei ce nu prezintă la vizită caii sau celelalte lucruri.

Oamenii în cea mai mare parte se prezintă. Sunt unii însă cari merg numai călare și când îl întreabă ofițerul despre hamuri și căruța răspund cu toții cam pe o formă de pară că ar fi fost înțeleși: „N'am numai niște guri de ham, căruța e la reparat”. Să alba nterarul din sat atâtea căruțe la reparat câte se declară la vizitele acestea, ar avea de lucru toată iarna. Câte unul spune minciuna de se mai crede, dar câte unul ascunde mâța'n sac, dar i-se văd ghiarele; spune că nu prinde lapa niciodată și ea e tot rani atât la piept cât și la spate. Alții merg la altă apucătură; împrumută căruța dela un prieten sau cunoscut din comuna vecină care a fost la vizită și astfel scapă.

Oamenii trebuie însă să bage de seamă să nu se joace cu focul. Cu armata știe toată lumea că nu te poți joca și mai ales de când se vorbește atâtea de război, toate lucrurile se iau mai strict. E drept că de multe ori e cam greu să mergi cu căruța nouă sau trăsură, mai ales când plouă și cine știe la câți kilometri depărtare, dar tot mai bine e să pui degetul decât palma.

S. I.

Din Slovacia

I. *Noua școală Slovacă* Grija cea mai arătoare a noului stat slovac, a fost reîncreștinarea școlii. Un decret ministerial a redat Bisericii Catolice toate școlile confesionale statizate mai mult trecuți de către fostele guverne cehoslovacii socialiste. Acelaș decret ministerial a re-introdus în toate școlile statului, studiul obligator al religiei care nu poate fi predat decât de către preoți. Învățătorii și profesorii, cari au dușmanit credința, au fost îndepărtați din învățământ ca niște sămânători de păcate și greșeli în sufletul tineretului. *Primul guvern al noului stat*

slovak, presidat de preotul catolic Tiso nu permite ca tineretul slovac să fie crescut decât în școli în care se predică adevărul și virtutea

II. Guvernul slovac a interzis apariția foilor și ziarelor propovăduitoare de ură și vrajbă. *Scrisul care va propovădui minciuna și greșala sau care va ataca religia, biserica, familia, etc. va fi cât se poate de aspru pedepsit.*

III. Guvernul slovac a închis toate lojele francmasonice. Averile acestor pepiniere revoluționare au fost confiscate pe seama statului, Asemenea a făcut și noul stat al Rusiei subcarpatine.

(I. V.)

Foloasele ogorului de toamnă

Ing. DEGAN

Un mare cunoscător al plugăriei spune într-o carte a sa, unde scrie despre „arături”, că pământul este mama hrănitore a tuturor viețuitoarelor din lume. — Să ne gândim numai la ființele cari se pot vedea cu ochii liberi. — Este încă o lume de ființe vii, mici de tot, ce numai cu aparate de mărit se pot vedea și încă mărite de mii de ori, pentru a se putea vedea câtuși de puțin. Aceste ființe de tot mici au fost descoperite rând pe rând, începând de acum câteva sute de ani, și încă poate vor mai trece încă pe atâția ani, până se vor descoperi toate și rostul fiecărei în lumea pământescă.

Rămâne mirată nu numai lumea dela sate ci și cea dela oraș când aude că într'un gram de pământ (a mia parte dintr'un Kilogram) luat dintr'un loc unde este semănat grâu, orz sau ovăs, sunt cam 30—60 milioane de ființe mici, numite „bacterii”, ce sunt folositoare și fără de care semănăturile nu ar da recolte. — S'a calculat că pe un jugăr de pământ până la 40 cm. adâncime se găsesc între 409—500 kgr. de viețuitoare intrând aici și viermii și insectele (gângăniile). — Deci pământul nu este numai un depozit de hrană a plantelor, ci și un izvor de viață. În el trăesc o mulțime de viețuitoare mici, cari ajută dezvoltarea plantelor și viețuitoarele mari. — Omul înlesnindu-le viața, și-o fericește și pe a sa. — Numai trebuie să asculte de sfaturile celor cari îi voesc binele.

Pentru ca viața în pământ să fie plăcută viețuitoarelor celor mici și multe, fără de care plantele n'ar putea rodi, se cere ca și lor să li-se dea lumină, apă, căldură și hrană. — Omul, cât e de darnic și în puțință, le poate pe deplin mulțumi. Și ce cer ele omului? Arătură și gunoi.

Prin arătură se înlesnește pătrunderea aerului, a luminii, a căldurii și a apei de care are nevoie planta până la rodire.

Foloasele pe care le trage omul, plugarul satelor noastre, de pe urma arăturilor și în special a celor de toamnă, sunt foarte mari.

Ele cresc în măsura în care pământurile sunt mai rele, sărace, tari, și lipsite de umezeală.

La noi în județ partea cea mai mare, regiunea dealurilor, a coastelor, este formată dintr'un pământ argilos, greu negru sau lutos galben, brănos, așa că primăvara rar se întâlnește momentul cel mai bun, când s'ar putea ara ușor, fără să se f.că bulgari.

O arătură de toamnă adâncă de 25—30 cm. ajută foarte mult semănăturilor de primăvară cari se dezvoltă foarte repede într'un pământ puhav, dospit și cu umezeală destulă.

Arăturile de toamnă schimbă în bine un pământ rău și neproductiv. Il face

- Să aibă o afânare elastică,
- Să crească, să se umfle ca aluatul.
- Să fie, nici prea umed, nici prea uscat,
- Să-și schimbe culoarea într'alta mai închisă.

- să aibe o stare de mărunțire, măzărată,
- Să capete un miros special.

Sămânța, găsind un pământ în starea aceasta, va răsări repede, chiar pe un timp secetos sau ploios și rece, căci și căldura din el este alta ca într'un pământ prost lucrat.

Ogorul de toamnă are o influență binefăcătoare, atât în primăverile ploioase, cât și în cele secetoase.

În primăverile ploioase într'un pământ fără ogor nu putem semăna până ce pământul nu se abicește până în adâncimi, și cum un pământ negru sau galben, clicos se usucă, se svântă greu, cerând timp mult, întârziem adeseori cu semănatul. Venind o secetă cu călduri mari, ușor poate să nimicească semănătura. — Pe când dacă s'a făcut ogor de toamnă, ajunge o zi—două pentruca cu o semănătoare și grapă puternică să se facă însămânțarea. — Seceta nu poate influența asupra acestor semănături, căci pământul acela și-a înmagazinat tot mustul zăpezii și apa ploilor din Martie. Deci oricum ar fi vremea din primăvară, foloasele arăturilor, ogoarelor de toamnă ies la iveală.

Pentruca ogorul de toamnă să se mulțumească pe deplin, se cere însă ca să se facă cât se poate de adânc, de la 20 cm. în sus, iar primăvara cât de timpuriu să se grape, ca să se netezească și să se mărunțească bulgării, distrugând buruienile și scoarța formată. Peste iarnă să se lase în bulgări, spre a intra cât mai bine frigul și vântul, care ajută la mărunțirea lui. Praful, stratul de de supra ce se formează în urma grăpărilor din primăvară, ajută la păstrarea umezelei trebuincioasă semănăturilor.

Toamna fiind de obicei lungă, în regiunile

Seri de iarnă

De acuma încep lungile seri de iarnă, cu vorbe șoptite domol la gura sobei, în vreme ce viforlița izbește în geamuri. Pe o așa vreme, o carte sau o gazetă bună este un minunat mijloc de petrecere și desfătare sufletească.

noastre se poate ogori întreaga suprafață ce urmează a fi însămânțată în primăvară de fieștecare gospodar al satelor noastre, uitând de vechiul obicei strămoșesc care astăzi nu mai poate dăinui, căci pământul s'a împuținat și greutatea s'au întreit.

Statul a făcut și face jertfe mari pentru acțiunea aceasta, trimițând tractoare în toate colțurile țării. Scopul ce se urmărește nu este să meargă și să are la fiecare plugar în parte, ci numai — pe cât posibil — să dea pildă ici colo, ca în felul acesta să se îndemne singuri la facerea ogorului de toamnă care numai folos li aduce, umplându-i hambarul. — Fericirea acestei țări dela plug vine.

Cel mai bun leac pentru rane

este fără îndoielă pelița ouălor. Indatăce ne-am tăiat, ne spălăm foarte bine mâinile și rana, iară după ce am spălat-o bine, spargem un ou proaspăt, și pelița o punem pe rană. Numai decât va înceta sângerarea și rana se va vindeca foarte frumos și în timp foarte scurt.

Cum se pot păstra mai bine ridichii

Cel mai mulți plugari își păstrează ridichii peste iarnă în pivnițe. Necazul e însă că cel mai mulți ridichi se strică în pivniță și se fac ațoși. Mai bine se pot păstra ridichii în pământ, așa cum au crescut, nemșcându-i, ci acoperindu-i cu pleavă până la o înălțime de 10—15 cm. În forma aceasta ridichii stau foarte bine până primăvara, fiindcă pleava-i apără de îngheț. Iar primăvara vom avea niște ridichi zămoși și minunați, cari se plătesc foarte bine. Se poate întâmpla ca pe câțiva să-l mănânce goașele, dar aceasta e mai rar.

Adunați frunzele pomilor

Frunzele pomilor cad deabinelea. E toamnă târzie, nu e mirare. Cel mai mulți oameni însă nu le adună, ci le lasă sub pomi până primăvara. Rău fac. Iată de ce. Pe frunze sunt tot felul de bureți cari strică atât pomilor cât și poamelor. De acești bureți însă nu ne putem scăpa altfel decât dacă le ardem. În schimb cenușa lor o putem folosi ca gunoi.

Cărți nouă

Calendarul revistei Micul Misionar. Anul Domnului 1938. Comitetul diecezan pentru propagarea credinței, anul II. 18/11 cm., 48 pagini. Prețul 5 Lei. Tipografia „Patria”. Oradea, Strada Alexandri No. 13.

Bun lucru face Păr. Ioan Gârleanul când dă în mâna copiilor noștri acest calendar.

Multe chipuri drăguțe și frumoase împodobesc acest calendar. Schițele, povestirile, descrierile, poeziile, jocurile toate sunt menite să trezească în copiii noștri dragoste față de copiii aceia păgâni pe cari, cu atâta greutate, îi încreștinează misionarii.

Calendarul acesta drăguț și frumos să-l cumpere fiecare copil.

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. G. 1614—1938.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1614—1938 a judecătoriei mixte Diciosănmărtin, în favorul următorului Bărză Dumitru și Olimpiu dom. în Blăjel repr. prin Dr. Aurel Todoran avocat Diciosănmărtin, pentru încasarea creanței de 5000 Lei cap. și acc. precum și 10.000 Lei cap. și acc. se fixează termen de li-

citație pe ziua de 22 Noemvrie 1938 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Blăjel unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 butol vin cca. 200 l., 1 butol gol 588 l., 1 butol gol de 13 ferii, 1 cadă de cules și altele în valoare de 17.740 Lei în caz de nevole și sub prețul de strigare.

Diciosănmărtin, la 21 Octomvrie 1938.
1125 (1—1) Portărel: Indescifrabil

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 261—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1227—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Mihail Herman repr. prin avocatul Dr. Ștefan Szekely din Mediaș pentru încasarea creanței de 3825 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 14 Noemvrie 1938 orele 3 p. m. la fața locului în Valea lungă No. c. 242 și 26 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 coșer pentru porumb, 60 feldere porumb, un car și altele în valoare de 3900 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 31 Oct. 1938.
1128 1—1. Șef Portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 103—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3085—1935 a judecătoriei mixte Dumbrăveni în favorul reclamantului Mihail Herman repr. prin avocatul Dr. Ștefan Szekely din Mediaș pentru încasarea creanței de 1330 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 14 Noemvrie 1938 orele 2 p. m. la fața locului

în Valea lungă la dom. urm. No. c. 26 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 600 lt. vin, 1 butol de 700 lt., 3 parcele și 10 feldere porumb în valoare de 3900 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 31 Octomvrie 1938.
1129 (1—1). Șef Portărel FLEFLEA

No. 386—1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4612—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Dr. Ioan Blanu repr. prin avocatul Dr. — pentru încasarea creanței de 526 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 19 Noemvrie 1938 orele 16 p. m. la fața locului în Tapu la casa următorului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 4 care de fân, 2 vișel, 1 coteș în valoare de — Lei.

În caz de nevole și sub prețul de estimare. Blaj, la 28 Oct. 1938.
1127 (1—1) Portărel: Indescifrabil

No. 383—1938.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2790—1937 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Genad Maurișu repr. prin avocatul Dr. Leopold Czitrion pentru încasarea creanței de 1200 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 14 Noemvrie 1938 orele 14 p. m. la fața locului în comuna Bita la casa următorului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 motor de benzină și 1 butoză în valoare de 5000 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de estimare. Blaj, la 28 Oct. 1938.
1126 (1—1) Portărel: Indescifrabil

„Calendarul dela Blaj”

e deja de mult sub tipar și va apărea în curând. Va fi unul dintre cele mai frumoase calendare românești, dar totdeauna și unul dintre cele mai folositoare.

Pe lângă partea calendaristică, „Calendarul dela Blaj” va da și anul acesta pe larg tipicul anului bisericesc, așa că de acest calendar nu se va putea lipsi nici un preot, nici un cantor sau cântăreț și nici un creștin, căruia-i place să cunoască rânduielile bisericesti.

Partea literară va fi la înălțime. Nu mai puțin de 30 de chipuri minunate vor împodobi acest calendar, care va avea poezii și povestiri de toată frumusețea, pe urmă sfaturi gospodărești și nelipsita traistă cu glumele.

Târgurile au fost prelucrate după cele mai nouă date ale Camerelor de Industrie și Comerț, așa că nu va mai fi nici o greșală în datele lor.

Intrucât se va putea și vom avea răgaz, vom tipări și șematismul tuturor celor cinci eparhii din Mitropolia Română Unită de Alba-Iulia și Făgăraș, ca să avem adresele tuturor parohiilor și preoților noștri. Calendarul cu șematism va fi bine înțeles mai scump decât cel pentru popor, dar va fi de neprețuit pentru oricine vrea să cunoască biserica unită.

Așteptați deci încă vre-o câteva zile și veți putea cumpăra „Calendarul dela Blaj.”

Prețul va fi cât se poate de ieftin, ca să-l poată cumpăra cât mai mulți inși.